

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) wydanego w dniu 23 listopada 2006 r. w sprawie T-422/04 Lavagnoli przeciwko Komisji, wniesione w dniu 12 lutego 2007 r. przez Luciana Lavagnolego

(Sprawa C-74/07 P)

(2007/C 129/02)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Wnoszący odwołanie: Luciano Lavagnoli (przedstawiciel: F. Frabetti, avocat)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i H. Kraemer, pełnomocnicy)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 23 listopada 2006 r. w sprawie T-422/04;
- uwzględnienie żądań przedstawionych w pierwszej instancji, a tym samym uznanie skargi w sprawie T-422/04 za dopuszczalną i zasadną;
- ewentualnie, odesłanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów i honorariów oraz obciążenie ich zapłatą Komisji Europejskiej.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu swojego odwołania wnoszący odwołanie podnosi trzy zarzuty.

W swoim pierwszym zarzucie wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd dopuścił się błędów co do prawa w wykładni ogólnych przepisów wykonawczych do art. 45 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich oraz wytycznych administracyjnych w sprawie oceny i awansu urzędników w związku z tym, że uznał w pkt 53-75 zaskarżonego wyroku, że ww. ogólne przepisy wykonawcze nie ustanawiają automatycznego

związku pomiędzy punktami pierwszeństwa, którymi dysponują dyrekcje generalne (PPDG) a punktami za zasługi, i że PPDG zostały w tym przypadku właściwie przyznane.

W swoim drugim zarzucie wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd dopuścił się błędów proceduralnych w związku z tym, że odmówił w pkt 59 i 67 tego wyroku uwzględnienia sformułowanych przez wnoszącego odwołanie wniosków organizacji procedury polegających na nakazaniu Komisji, aby przedstawiła punkty przyznane urzędnikom przedstawionym do awansu w porównaniu z ich punktami za zasługi, jak również metodę porównawczą użytą celem porównania zasług urzędników.

W swoim trzecim zarzucie, wnoszący odwołanie podnosi wreszcie, że Sąd w pkt 76-100 zaskarżonego wyroku dopuścił się błędów co do prawa w związku z tym, że błędnie zinterpretował postępowanie w sprawie oceny i awansu określone w ww. ogólnych przepisach wykonawczych do art. 43 i 45 regulaminu pracowniczego urzędników oraz wytycznych administracyjnych, jak również utrzymał w mocy błędną wykładnię art. 90 regulaminu pracowniczego urzędników.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (pierwsza izba) wydanego w dniu 13 grudnia 2006 r. w sprawie T-138/03, É.R. i in. przeciwko Radzie i Komisji, wniesione w dniu 21 lutego 2007 r. przez É.R. i in.

(Sprawa C-100/07 P)

(2007/C 129/03)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Wnoszący odwołanie: É.R., J.R., A.R., B.R., O.O., T.D., V.D., J.M.D., D.D., D.F., E.E., C.F., H.R., M.R., I.R., B.R., M.R., C.S. (przedstawiciel: F. Honnorat, adwokat)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Wspólnot Europejskich

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 5 grudnia 2006 r. w sprawie T-416/03 Angelidis przeciwko Parlamentowi Europejskiemu wniesione w dniu 21 lutego 2007 r. przez Angela Angelidisa

(Sprawa C-103/07 P)

(2007/C 129/04)

Język postępowania: francuski

Żądania wnoszącego odwołanie

- stwierdzenie dopuszczalności odwołania;
- stwierdzenie zasadności odwołania;
- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (pierwsza izba) z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawie T-138/03;
- skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przed Sądem w celu orzeczenia w przedmiocie żądań stron wnoszących odwołanie;

Zarzuty i główne argumenty

Strony wnoszące odwołanie wnoszą o uchylenie zaskarżonego wyroku, ponieważ odrzucił on skargę w części jako niedopuszczalną, oddalając ją w pozostałym zakresie jako bezzasadną.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do kwestii dopuszczalności skargi, wnoszący odwołanie utrzymują, że uzasadnienie wyroku Sądu jest wewnętrznie sprzeczne, oraz że orzekając, iż skarga o naprawienie szkody poniesionej wskutek zakażenia i śmierci H.E.R. została wniesiona po upływie terminu przedawnienia wynoszącego 5 lat, sąd ten naruszył art. 46 Statutu Trybunału jak i art. 6 § 1 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. Podnoszą oni w tym względzie, iż nie dysponując w momencie badania ich żądań stosownymi danymi epidemiologicznymi pozwalającymi na określenie z dokładnością daty zakażenia ich bliskich, Sąd nie miał podstaw do orzekania o przedawnieniu roszczeń.

Po drugie ustosunkowując się do analizy zasadności skarg wnoszący odwołanie podnoszą, że Sąd przyjął wewnętrznie sprzeczne uzasadnienie i naruszył art. 6 § 1 wymienionej wyżej konwencji, po pierwsze — opierając swe rozstrzygnięcie na dawnych raportach, nie uwzględniając bardziej aktualnych danych epidemiologicznych, a po drugie — orzekając, że nie stwierdzono istnienia związku przyczynowego pomiędzy domniemaną szkodą a bezprawnym zachowaniem zarzucanym instytucjom wspólnotowym.

Strony

Wnoszący odwołanie: Angel Angelidis (przedstawiciel: E. Boigelot, avocat)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

- uznanie odwołania za dopuszczalne i zasadne i w konsekwencji;
- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 5 grudnia 2006 r. w sprawie T-416/03 Angelidis przeciwko Parlamentowi;
- rozpoznanie sprawy i uwzględniając pierwotną skargę skarżącego w sprawie T-416/03
 - uchylenie decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 4 marca 2003 r. w sprawie ostatecznego przyjęcia sprawozdania z oceny skarżącego w postępowaniu za 2001 r.;
 - uchylenie sprawozdania w sprawie oceny za rok 2001;
 - zasądzenie odszkodowania i zadośćuczynienia za szkody i uszczerbek na karierze zarówno z uwagi na zasadnicze uchybienia jak i znaczne opóźnienie w sporządzeniu sprawozdania za 2001 r. w szczególności bolesnym dla niego kontekście, wycenione *ex aequo et bono* na 20.000 EUR z zastrzeżeniem ich podwyższenia lub obniżenia w trakcie postępowania;
 - obciążenie pozwanej kosztami postępowania stosownie do art. 87 ust. 2 regulaminu Sądu.

Zarzuty i główne argumenty

W swym odwołaniu skarżący zarzuca Sądowi dopuszczenie się szeregu naruszeń prawa przy wykładni art. 26 i 43 regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich, a także ogólnych przepisów wykonawczych w sprawie wykonania tych przepisów. Naruszenia te jego zdaniem polegają konkretnie na dokonanej przez Sąd rozszerzającej wykładni wąsko zakreślonej hipotezy, zgodnie z którą można dokonać odstępstwa od zasady, według której ocena i zatwierdzenie sprawozdania z oceny powinny być dokonane przez dwóch różnych przełożonych ocenianego urzędnika oraz na braku konieczności konsultacji poprzedniego bezpośredniego przełożonego urzędnika.